

COMUNICAT DEL COMITÉ LOCAL D'EMERGÈNCIES I RECONSTRUCCIÓ DE CATARROJA

Des del Comité Local d'Emergències i Reconstrucció de Catarroja volem denunciar públicament una situació d'extrema gravetat que posa en evidència el fracàs de les institucions a l'hora de garantir els drets més bàsics, especialment el dret a l'habitatge i els drets de la infància.

El passat dimecres 28 de gener, es va executar el desnonament d'una família de set persones, entre elles tres menors d'edat, un d'ells un bebé, que han quedat sense cap alternativa habitacional. El desnonament s'ha produït malgrat existir un informe de vulnerabilitat, en el primer intent i sense cap pròrroga ni solució temporal. Des d'aleshores, tres menors dormen sense casa.

La vivenda, en planta baixa, on vivia de lloguer la família desnonada, va resultar afectada per la DANA. El propietari va rebre ajudes públiques per a la seua rehabilitació, però no les va destinar a reparar l'immoble. Va ser la pròpia família, amb el suport de persones voluntàries, qui va assumir l'esforç econòmic i material per fer-la habitable. Ara que la casa està arreglada, se'ls expulsa, evidenciant una vegada més com l'habitatge funciona com a mercaderia i no com a dret, i posant de manifest la ineficàcia de les institucions públiques i el sistema que les manté, que han vulnerat els drets fonamentals de les persones, deixant-les desprotegides davant del desnonament del qual han sigut víctimes.

Aquest cas no és un fet aïllat. Forma part d'un problema habitacional creixent, agreujat per una resposta tardana, lenta o directament inexistent per part de l'administració pública. El 27 de gener, PP, Vox i Junts van parilitzar la pròrroga de la suspensió dels desnonaments de persones i famílies vulnerables sense alternativa habitacional. Malgrat les deficiències de la moratòria, vigent des de 2020, que només ha aconseguit evitar un de cada quatre desnonaments de llars vulnerables els darrers cinc anys, acabar amb ella suposarà una emergència humanitària i l'augment de desnonaments de persones vulnerabilitzades. Aquesta decisió política té conseqüències vergonyoses que atempten contra la dignitat de les persones: famílies al carrer, menors desprotegits i drets humans vulnerats.

Si en qualsevol desnonament hi ha drets humans en joc, quan hi ha menors, la situació és més crítica i alarmant, ja que s'estan incomplint drets fonamentals de la infància amb la complicitat de les institucions públiques. No és acceptable que l'administració permeti que xiquets i xiquetes queden sense sostre. Cap normativa, cap altre interès particular, propietat privada, negoci, banc ni fons voltor pot estar per damunt del dret a una vivenda digna.

Vivim en un sistema on l'habitatge s'ha convertit en un negoci, on el mercat marca el ritme de la política, on el dret a la vivenda no està garantit ni tan sols per a persones que treballen, mentre augmenten els pisos turístics, també a Catarroja, i disminueixen les opcions d'habitatge accessible. Davant aquesta realitat, reivindicuem: ni desnonaments ni pujades de lloguer. Perquè en la reconstrucció del nostre poble no caben els desnonaments i no podem permetre que ningú es quede al carrer. El dret a la vivenda digna ha d'estar garantit i garantir-lo passa per l'habitatge públic i universal, com ho son la sanitat i l'educació. Sense habitatge per a totes, no és la nostra reconstrucció.

Denunciem, a més, que el nostre Ajuntament no disposa de solucions ni tan sols temporals per a situacions d'emergència habitacional. No hi ha recursos per oferir un respir mínim, una solució provisional, a qualsevol família que es queda al carrer. Aquesta absència de mesures d'urgència és també una forma de violència institucional.

Per tot açò, exigim una solució immediata per a aquesta família i reclamem al consistori que assumisca la seua responsabilitat: habitatge social, recursos d'emergència, ús de vivendes buides, expropiació d'edificis en mans de bancs, fons voltor i grans tenidors, i qualsevol mesura necessària per garantir que ningú quede sense sostre.

Si realment volem reconstruir, si volem teixir un nou món i no repetir els mateixos errors, hem de començar per allò essencial: garantir els drets fonamentals, protegir la infància i no acceptar normatives que deixen la gent al carrer mentre afavoreixen empreses i interessos privats. La reconstrucció no pot ser només material. Ha de ser social, popular i centrada en les persones. Catarroja no pot permetre's aquesta injustícia.